ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ

Ἡ πληροφορία ὅτι ἐπικρατεῖ σκέψις νὰ κινηθῇ ἡ καταρτισθεῖσα πρὸ ἔτους διὰ τὰ πρὸς ἐπίλυσιν ἐκκρεμοῦντα ζητήματα τῆς πόλεως μεγάλη ἐπιτροπή, ἥτις εἰς συγκληθησομένην σύσκεψιν εἰς ἣν θὰ συμμετάσχουν οἱ ἀρχηγοὶ κομμάτων ἐκ Πατρῶν καὶ οἱ βουλευταὶ Ἀχαΐας, θὰ καταρτίσῃ ἕνα γενικὸν πρόγραμμα τούτων ἔσχεν ἀπήχησιν ἱκανοποιήσεως τοῦ δημοσίου αἰσθήματος, δεδομένου ὅτι μέχρι τοῦδε διὰ τὰ ἀνακινούμενα ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ τύπου ζητήματα πρὸς τόνωσιν τῆς κινήσεως τῆς πόλεως, δὲν ἠκούοντο παρὰ μεμψιμοιρίαι, διότι δὲν ὑπῆρχεν οὐδεὶς ἁρμόδιος νὰ προβῇ εἰς ἐνεργείας γενικωτέρας μορφῆς. Συνεπείᾳ τούτου παρουσιάζετο τὸ θέαμα, πολλάκις νὰ καταβάλλωνται ἐνέργειαι διὰ τὴν εὐνοϊκὴν ἐπίλυσιν ἑνὸς ζητήματος ὑπό τινος ἀρχῆς, ἐνῷ ἐξ ἄλλων πλευρῶν ἢ παρετηρεῖτο ἀδιαφορία ἢ ὠρθοῦντο ἐμπόδια. Οὕτω διὰ τοῦ ἑνιαίου χειρισμοῦ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα οὔτε ὀλίγα εἶναι, οὔτε καὶ εὔκολα πρὸς ἐπίλυσιν παρουσιάζονται, θὰ χαραχθῇ ἕνα γενικὸν πρόγραμμα καὶ θὰ τεθῇ μία θεμελιώδης βάσις διὰ τὰς ἀπαραιτήτους κατευθύνσεις, πρὸς ἃς πρέπει νὰ στρέφωνται αἱ ἑκάστοτε συνδεδυασμέναι προσπάθειαι ἵνα τὰ ἀγόμενα πρὸς προώθησιν δι' εὐνοϊκὰς ἐπιλύσεις ζητήματα, εὑρίσκουν τὴν πραγματοποίησίν των. Τὸ μέτρον τοῦτο ἔπρεπε νὰ εἶχε ληφθῇ πρὸ πολλοῦ καὶ δὴ ἀφ' ὅτου συνεστήθη ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἄγνωστον ἀκόμη διὰ τίνας λόγους ἠτόνησεν περιελθοῦσα εἰς ἀφάνειαν. Εὐτυχῶς ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτροπῆς ἀνακινούμενον χάρις τὴν ἐνεργητικότητα ὡρισμένων ἐκ τῶν μελῶν της, φέρεται πρὸς πραγμάτωσίν του ἐλπίζεται δὲ βασίμως ὅτι πολλὰ προβλήματα ἀφορῶντα ὄχι μόνον τὴν πόλιν ἀλλὰ γενικώτερον, θὰ εὕρουν τὰς δεούσης ἐπιλύσεις των ἐπ' ἀνυπολογίστως ὠφέλεια ταύτης.

Η ΑΡΟΗ

Ἕνα ἐκ τῶν καλλιτέρων προαστείων τῆς πόλεως, ἡ Ἀρόη, στερεῖται συγκοινωνίας καὶ οἱ ἐν αὐτῷ οἰκοῦντες ταλαιπωροῦνται ἀφαντάστως. Εἶναι δὲ τὸ προάστειον τοῦτο ἐκ τῶν πλέον πολυκατωκημένων καὶ δὲν συγχωρεῖται νὰ μὴ ἐξυπηρετεῖται τοὐλάχιστον τρὶς τῆς ἡμέρας, διὰ δρομολογίων, πρωΐας, μεσημβρίας καὶ ἑσπέρας. Δὲν γνωρίζομεν ποῖοι εἶναι οἱ λόγοι τῆς μὴ ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος τῶν πολυπληθῶν κατοίκων τοῦ προαστείου τούτου. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν εἶναι ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ἐπισύρῃ ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἁρμοδίων καὶ νὰ ἐπιλυθῇ ἱκανοποιητικῶς τὸ ταχύτερον, διότι εἶναι καὶ τὸ μόνον προάστειον τῆς πόλεως ποὺ στερεῖται συγκοινωνίας. Ὡς δὲ μᾶς ὑπεγραμμίσθη, δὲν εἶναι πρόβλημα οἰκονομικὸν ἡ ἐπέκτασις καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ τῶν δρομολογίων τῶν αὐτοκινήτων, διότι ἡ κίνησις ἥτις θὰ δημιουργηθῇ θὰ ὑπερκαλύψῃ τὰ ἔξοδα αὐτῶν. Συνεπῶς ὀλίγη καλὴ θέλησις χρειάζεται καὶ τὸ ζήτημα δύναται νὰ ἐπιλυθῇ ἱκανοποιητικῶς.

Η ΙΧΘΥΟΣΚΑΛΑ

Εἶχε ἀναγνωρισθῇ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἁρμοδίων ὅτι μία ἐκ τῶν καλλιτέρων μεθόδων διὰ τὴν εὐρυθμοτέραν διάθεσιν τῶν προϊόντων τῆς ἁλιείας, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν σημερινὴν δύσκολον κατάστασιν προσφέρουν εἰς τὴν ζωὴν μεγίστην ἀνακούφισιν, ἦτο ἡ κατασκευὴ ἰχθυόσκαλας εἰς τὴν πόλιν μας. Σχετικῶς μάλιστα εἶχεν συγκροτηθῇ καὶ μία εἰδικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία εἶχεν ἀναλάβει τὸ ὅλον ζήτημα. Ἤδη ἔχουν παρέλθῃ ἔκτοτε ἀρκετοὶ μῆνες καὶ ὡς συνήθως ὁ χρόνος ποὺ ἐνταφιάζει τὰ πάντα, συνεπαρέσυρε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἰχθυόσκαλας καὶ τὸ ἐνεταφίασε εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης καθ' ὃ σχέσιν ἔχον μὲ αὐτήν, διότι ἔκτοτε τίποτε πλέον δὲν ἠκούσθη περὶ τούτου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἰχθυόσκαλα θὰ ἀποτελέσῃ βάθρον μεγίστης κινήσεως διὰ τὸν λιμένα καὶ γενικώτερον διὰ τὴν πόλιν καὶ ἐπειδὴ γίνονται τώρα μὲ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς παρεχομένην βοήθειαν δι' ἔργα ἀνορθώσεως πολλὰ τοιαῦτα, κρίνομεν σκόπιμον νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους νὰ κινηθοῦν δραστηρίως διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἰχθυόσκαλας. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως καὶ τὸ ἐνδεχόμενον ἡ ὅλη ὑπόθεσις νὰ ἔχῃ «κολλήσῃ», ὡς συνήθως, εἰς τὰ «συρτάρια» κανενὸς ὑπουργείου. Νὰ προσπαθήσουν τότε νὰ τὴν ἀποκολλήσουν ἐκεῖθεν καὶ νὰ προωθήσουν τὸ ζήτημα πρὸς ἐπίλυσιν, ἄλλως θὰ λησμονηθῇ καὶ αὐτὸ μαζὶ μὲ τόσα ἄλλα τῆς πόλεως.

Η ΛΕΩΦ. ΟΘΩΝΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ

Πλησιάζομεν τὸν χειμῶνα καὶ οὐδεμία εἰσέτι θετικὴ πρόοδος ἐσημειώθη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπισκευῆς τῆς παραλιακῆς λεωφόρου Ὄθωνος Ἀμαλίας. Ἡ τελευταία ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς ἐτέθη ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἁρμοδίας τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἡ ρύθμισις τοῦ δικαιώματος δικαιοδοσίας, ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ λεωφόρου, περιπλέκει ἤδη ἔτι περισσότερον τὸ ζήτημα. Καὶ θὰ εἶναι ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως ἐξυπηρετήσεως τῆς κινήσεως ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ἀπὸ αἰσθητικῆς πλευρᾶς, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν πολιτισμένην ἐμφάνισιν τοῦ συνόλου τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, λίαν ἀντιαισθητικὸν νὰ παρουσιάσῃ καὶ πάλιν τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα, τὴν γνωστὴν ἀθλιότητα τοῦ παρελθόντος. Οὐδόλως ἐνδιαφέρει τὴν πόλιν εἰς τίνος τὴν ἁρμοδιότητα θὰ ὑπαχθῇ τελικῶς ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐμπορικὴ λεωφόρος τοῦ λιμένος. Τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ ἐνδιαφέρει ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι νὰ δοθῇ ἕνα τέλος εἰς τὰς ἁρμοδιότητας καὶ νὰ ἀρχίσουν ἀμέσως αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναμορφώσεώς της, εἴτε διὰ μονίμου, εἴτε δι' ἡμιμονίμου ὁδοστρώματος. Δὲν νομίζομεν ὅτι ἀγνοεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως, εἰς τοιαύτας εἰδικὰς περιπτώσεις περισσοτέρου πρακτικοῦ πνεύματος.

ΝΑ ΠΡΟΤΙΜΗΘΟΥΝ

Ὁλοκληρωθῇ ἤδη ἡ ἐπισκευὴ τοῦ συνόλου τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς κάτω πόλεως. Πρόκειται πραγματικῶς περὶ μιᾶς τεραστίας προσπαθείας, ἡ ὁποία τιμᾷ τὴν Δημοτικὴν Ἀρχήν. Ἤδη ὅμως καθίσταται ἀναγκαῖον ὅπως ὁ Δῆμος ἐπιδείξει ἀνάλογον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἔργων ὁδοποιΐας καὶ εἰς τὰς πέραν τῶν ὁδῶν Καλαβρύτων καὶ Κολοκοτρώνη περιφερείας, αἵτινες εὑρίσκονται εἰς ἀληθῶς πρωτόγονον κατάστασιν.

ΑΝΕΞΗΓΗΤΟΝ

Εἰς τὰς μεγαλειτέρας Ἑλληνικὰς πόλεις, μεγίστης ἐθνικῆς οἰκονομικῆς σημασίας ἔργα ἀνασυγκροτήσεως εὑρίσκονται ἐν ἐξελίξει. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διετέθησαν δεκάδες δισεκατομμυρίων ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας. Εἰδικῶς διὰ τὰ λιμενικὰ ἔργα Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης καὶ Βόλου διετέθησαν τεράστια ποσά. Ἐπίσης διὰ τὴν ἵδρυσιν μεγάλου ἐργοστασίου κατασκευῆς γεωργικῶν μηχανημάτων εἰς τὸ Ἀγρίνιον. Εἰς τὴν Τρίπολιν, τὰς Καλάμας, καὶ ἄλλα ἐπαρχιακὰ κέντρα ἱδρύθησαν ἢ πρόκειται νὰ ἱδρυθοῦν μεγάλα συγχρονισμένα ἀεροδρόμια, διὰ τὴν πολιτικὴν ἀεροπορίαν. Τέλος εἰς πολλὰς μικροτέρας τῶν Πατρῶν πόλεις ἀνηγγέλθη ἡ ἐγκατάστασις ραδιοφωνικῶν σταθμῶν. Εἶναι ἐντελῶς ἀνεξήγητον διατί ἡ πρωτεύουσα τῆς Πελοποννήσου ἠγνοήθη τελείως, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ προγράμματος ἀνασυγκροτήσεως. Καὶ ὅμως αἱ Πάτραι ἐξέλεξαν δύο ἀρχηγοὺς κομμάτων καὶ βουλευτάς. Ἡ διαπίστωσις τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς πόλεως εἰς τὴν τύχην της, προκαλεῖ δικαίως ὑπαγορεύσεις, τὰς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ ἐξαφανίσουν αἱ ἐκ τῶν ὑστέρων σπασμωδικαὶ ἐνέργειαι τῶν ὑπευθύνων. Μήπως χρειάζονται περισσότερα σχόλια; Δὲν τὸ νομίζομεν.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀρχομένη μετ' ὀλίγον περίοδος ἀθλητισμοῦ, πρὸ παντὸς τῶν ἀθλημάτων στίβου' δὲν φαίνεται ὅτι θὰ σημειώσῃ καὶ ἐφέτος ἰδιαιτέραν ἐφέλκυσιν τῆς νεολαίας πρὸς ἐπίδοσιν εἰς αὐτά. Ἐὰν ἐξαιρεθῇ τὸ ποδόσφαιρον τὸ ὁποῖον προσελκύει ζωηρὸν πάντοτε τὸ ἐνδιαφέρον, ὁ στίβος ἀντιθέτως παρουσιάζει ἀπονέκρωσιν. Τὸ γεγονὸς τονώσεως τοῦ πραγματικοῦ ἀθλητικοῦ ἐνδιαφέροντος, νομίζομεν ὅτι δὲν ἔχει ἀντιμετωπισθῇ ἐπαρκῶς ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τῶν περὶ τὸν ἀθλητισμὸν ἀσχολουμένων. Ἐπιβεβλημένον λοιπὸν καθίσταται νὰ ἀναζωπυρωθῇ διὰ καταλλήλου καὶ συντονισμένης δράσεως, ὄχι μόνον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς νεολαίας διὰ τὸν κλασικὸν ἀθλητισμόν, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κοινοῦ ἀκόμη, ἵνα τὸ περιβάλῃ μὲ τὴν στοργήν του, διότι ἀθλητισμὸς πρὸ παντὸς σημαίνει ὑγείαν πνεύματος καὶ σώματος ποὺ διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν εἶναι τόσον ἀπαραίτητα ἐφόδια διὰ τοὺς νέους ποὺ θ' ἀναλάβουν αὔριον εἰς τὰς χεῖρας των τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος. Ἠκούσαμεν πολλάκις νὰ γίνωνται ὅλων τῶν εἰδῶν διαλέξεις, εἴδομεν νὰ γίνωνται προσπάθειαι καλλιεργείας τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος, καὶ μόνον διὰ τὸν ἀθλητισμὸν ποὺ εἶναι καθαρῶς ἑλληνικὴ ἐκδήλωσις, δὲν εἴδομεν νὰ γίνεται τίποτε. Χρειάζονται βεβαίως κόποι ἵνα ἐπισυρθῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ εἰς τὴν πλευρὰν αὐτήν, ἀλλὰ οἱ κόποι αὐτοὶ θὰ εὕρουν τὴν εὐχαρίστησιν τῆς δικαιώσεώς των ὅταν ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ. Ἂς γίνῃ λοιπὸν μία καλὴ ἀπαρχὴ προπαγάνδας καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι θ' ἀποδώσῃ πολλοὺς καρποὺς διότι καὶ διάθεσις τῆς νεολαίας πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν ὑπάρχει καὶ ἡ κατανόησις τοῦ κοινοῦ θὰ τονωθῇ.

Κοινωνικά

ΕΣΠΕΡΟΣ Σήμερον 8—12 «Ἡ Διεφθαρμένη»

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΝΥΚΤΟΣ

Παπαδημητρίου Ἀντών. Πλ. Γεωργίου Α.—Τσῶρτσιλ 287α.

Γαλανοπούλου Τρισ. Γερμανοῦ—Βότσαρη.

ΣΗΜΕΡΟΝ διὰ τὸ Ι.Κ.Α ἐκτελοῦν συνταγὰς τὰ κάτωθι φαρμακεῖα.

Γεωργαντόπουλος Ἰωάννης Ἀλ. Ὑψηλάντου 143 (Μαρκάτο) Θεοδωρόπουλος Ἀχιλλεὺς Ἁγ. Νικολάου—Μαιζῶνος. Στρᾶτος Ἀπόστολος Ἁγ. Ἀνδρέου 114. Παπαδημητρίου Ἀντών. Κορίνθου 287 (Πλ. Γεωργίου Α.) Πουλίδας Παναγ. Ἁγ. Ἀνδρέου ἀριθ. 95.

Μουσικαὶ ἐκδόσεις

Κυκλοφορεῖ κατ' αὐτὰς εἰς τὰ διάφορα μουσικὰ καταστήματα νέα σύνθεσις διὰ πιάνο ὑπὸ τὸν τίτλον «Γαρδένιες τὸ δείλι» Valse Sente τῆς μουσικοσυνθέτιδος κ. Ἀντιγόνης Παπαμικροπούλου—Μακρυγιάννη.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΥΦΗΓΗΤΟΥ

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀμερικῆς ἔνθα μετέβη πρὸς παρακολούθησιν ἐπιστημονικῶν μελετῶν ὁ ἐν Ἀθήναις διακεκριμένος Ὑφηγητὴς τῆς Ὀφθαλμολογίας κ. Βασίλειος Ν. Τσόπελας καὶ ἐπανέλαβεν τὰς ἐργασίας του.

Ἰατροὶ

Ὁ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς ἰατρὸς κ. ΔΗΜ. ΛΑΔΑΣ δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 μ.μ. Ἀθ. Διάκου 33.

ΓΡΗΓ. Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ Ἰατρὸς Εἰδικὸς Φυματιολόγος τέως Ἐπιμελητὴς τοῦ Σανατορίου «Σωτηρίας», Διευθυντὴς τοῦ Σανατορίου καὶ Ἀντιφυματικοῦ Ἰατρείου Πατρῶν Δέχεται 4 8 καθ' ἑκάστην ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Μαιζῶνος 172 Τηλεφ. 35—58 Πάτραι.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανάρη 126.

Δ. Α. ΨΑΧΟΣ. Παιδίατρος Πατρέως 39. Ἐνεργεῖται ἐμβολιασμὸς ἀντιφυματικὸς DCG νεογνῶν κ.λ.π.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φεραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

ΧΑΡ. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Ἰατρὸς Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος. Κλινικὴ ὁδὸς Ὑψηλάντου 176.

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Ὁ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΙΜΠΗΣ ἐπὶ τριετίαν ἐν Ἀθήναις ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς τῆς Α' Πανεπιστημιακῆς Χειρουργικῆς Γυναικολογικῆς καὶ Μαιευτικῆς Κλινικῆς δέχεται Παντανάσσης 48. Ἀριθ. τηλ. 22—58

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ εἰδικὸς Δερματολόγος — Ἀφροδισιολόγος ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του ἐπανέλαβε κανονικῶς τὰς ἐργασίας του καὶ δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Βότση 20 ἀριθμ. τηλ. 20-14.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον διὰ μαθητὴν ἢ μαθήτριαν. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα μας

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΜΑΧΑΙ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ - Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελ.)

τὰ γεγονότα τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1944 ποὺ συνέβησαν εἰς τὴν πόλιν μας, ἂς κάμωμεν ν' ἀναζήσουν εἰς τὴν μνήμην μας, αἱ φροῦδαι ἐκεῖναι ἐλπίδες τῆς δικαιώσεως ποὺ ἔθρεψαν καὶ ἀνεπτέρωσαν κατὰ τὰ τέσσαρα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς τὸ ἠθικόν μας, παρ' ὅλον ὅτι οἱ τελευταῖοι σπασμοὶ τοῦ ναζιστικοῦ θηρίου ἀφῆκαν αἱματηρὰ ἴχνη τῆς βαρβαρότητός του εἰς τὰς Πάτρας.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἧτται τὰς ὁποίας οἱ Γερμανοὶ ὑφίσταντο εἰς τὸ Ἀνατολικὸν καὶ τὸ Δυτικὸν μέτωπον τοὺς εἶχον ἀναγκάσει νὰ ἀρχίσουν τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἀκραίων σημείων τῆς νοτίου Εὐρώπης. Κατὰ πρῶτον ἡ ἀποχώρησίς των ἐσημειώθη εἰς τὴν Πελοπόννησον ὅπου κατὰ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου 1944 ἤρχισαν νὰ τὴν ἐκκενώνουν ἀφήσαντες μικρὰς φρουρὰς εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα. Ἐν τῇ ὑποχωρήσει των κατέστρεφον πᾶν κοινωφελὲς ἔργον ἀκόμη δὲ καὶ τὰ σιδηροδροτροχιὰς καὶ τὰς γεφύρας τῶν ΣΠΑΠ.

Στρατιωτικὸς διοικητὴς τῶν Πατρῶν εἶχεν ἀπομείνει περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου 1944 ὁ Μάγκνους ἔφεδρος πλοίαρχος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ἄνθρωπος μᾶλλον ἠπίου χαρακτῆρος τὸν ὁποῖον πλεῖστοι συμπολῖται μας γνωρίζοντες, εἶχον ἐπιτύχει νὰ μεταπείσουν ὅπως κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν τελευταίων γερμανικῶν τμημάτων ἐκ Πατρῶν, μὴ προβοῦν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν κοινωφελῶν ἔργων τῆς πόλεως, ἰδίως δὲ τῶν τοῦ λιμένος διὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆρχεν ρητὴ διαταγὴ καταστροφῆς των. Ὁ Μάγκνους εἶχεν ὑποσχεθῇ καὶ εἰς τὸν τόσας μεγίστας ὑπηρεσίας προσφέραντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς εἰς τὴν πόλιν μας, ἀρχηγὸν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Ἐρενστρῶλε ὅτι θ' ἀπέφευγε τὴν ἀνατίναξιν τοῦ λιμένος.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα ὁπότε μεσολαβήσει πάλιν τοῦ κ. Ἐρενστρῶλε, ἐπετεύχθη νὰ γίνῃ μία ἐπαφὴ μεταξὺ Γερμανῶν καὶ Βρετανῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὴν παράδοσιν εἰς τοὺς τελευταίους αὐτοὺς τῆς πόλεως.

Οὗτοι εἶχον ἀποβιβασθῇ μετὰ τμήματος ἀλεξιπτωτιστῶν εἴς τινα περιοχὴν τῆς γειτονικῆς Ἠλείας, ἄλλοι δὲ δι' ἀλεξιπτώτων ἐξ ἀεροπλάνων. Ὄντως τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1944 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἁγ. Νικολάου καὶ Κορίνθου οἰκίαν Σπυροπούλου ὅπου διέμενε ὁ κ. Ἐρενστρῶλε, συνηντήθησαν ὁ Γερμανὸς συνταγματάρχης Σταφενχάγκεν, ὁ γερμανὸς λοχαγὸς Ἔϋνχαρτ, δύο Βρετανοὶ ἀξιωματικοὶ ἐξ ὧν ὁ εἷς ἦτο ὁ ταγματάρχης Ἔντυ καὶ ὁ κ. Ἐρενστρῶλε μὲ θέμα συζητήσεως τὴν παράδοσιν τῆς πόλεως.

Οἱ Βρετανοὶ ἀπῄτησαν ὅπως οἱ Γερμανοὶ ἐκκενώσουν τάχιστα τὴν πόλιν διὰ πλωτῶν μέσων ἰδικῶν των τάξαντες προθεσμίαν μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου. Νὰ μὴ χρησιμοποιήσουν πλοῖα ἢ ἄλλα πλωτὰ μέσα ἐκ τῶν ἐν τῷ λιμένι ἅτινα δὲν ἦσαν ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀποχώρησίν των, νὰ μὴ ἀνατινάξουν τὸν λιμένα καὶ νὰ μὴ διαρρεύσουν οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται εἰς τὰ πέριξ βουνά.

Οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ δὲν ἀπήντησαν ἀμέσως, ἀλλὰ κατόπιν μέσῳ τοῦ κ. Ἐρενστρῶλε ἀντέτειναν ὅτι ὁ χρόνος τῆς ἐκκενώσεως τῆς πόλεως ἐκ τῆς φρουρᾶς καὶ τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ δὲν ἦτο ἐπαρκὴς καὶ ὅτι θὰ παρέτεινον ἐπὶ τριήμερον τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον δὲν εἶχον ἀφιχθῇ τὰ πλωτὰ μέσα ἅτινα ἀνέμενον ἐκ Πρεβέζης, τῆς δὲ συμφωνίας ταύτης ἀνέμενον ἐπικύρωσιν Ἀθηνῶν.

Οἱ Βρετανοὶ ἐπέμειναν ἀνενδότως διὰ νὰ πιέσουν τοὺς Γερμανοὺς νὰ ἐκκενώσουν ἐν τάχει τὴν πόλιν. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐπροτάθη νὰ γίνῃ μία νέα συνάντησις μεταξὺ Βρετανῶν καὶ Γερμανῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ τὴν 29 Σεπτεμβρίου ὁ Μάγκνους ἔλαβε διαταγὴν ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις γερμανικοῦ Ἐπιτελείου ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν ἐπαφὴν ταυτοχρόνως δὲ ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ λοχαγοῦ τῶν Σ.Σ Χέλ, ἀνδρὸς σκαιοῦ καὶ βαρβάρου ψυχικῆς σκληρότητος, ὅστις ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως ἔχων ὡς ἀπόφασιν νὰ ἀντιστῇ μέχρι κανονικῆς ἐκκενώσεως καὶ ἐκ τοῦ τελευταίου στρατιώτου, ὡς καὶ ὅλου τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, προβῇ δὲ καὶ εἰς τὴν ἀνατίναξιν τοῦ λιμένος, ποὺ εἶχεν ὑπονομευθῇ διὰ 30 τόννων δυναμίτιδος, μετὰ καψυλλίων δὲν ἀπέλιπον δὲ παρὰ αἱ συνδετικαὶ θρυαλλίδες. Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἀνατινάξεως εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς τὸν λοχαγὸν Φούς.

Τὰ γερμανικὰ τμήματα ἀνατινάξεως καθ' ὃ τελευταῖα ἐναπομένοντα θὰ παρελάμβανε διὰ βενζινακάτου ὁ λοχαγὸς Τρίκε, ὁμοῦ μὲ τὸν διοικητὴν τῆς φρουρᾶς.

Τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα 4 πλωτὰ μέσα τύπου χελωνίδος διὰ τῶν ὁποίων ἤρχισε ἡ μεταφορὰ τοῦ ἐν τῇ πόλει γερμανικοῦ ὑλικοῦ εἰς Ἰτέαν.

Οὕτως ἐξειλίχθησαν τὰ γεγονότα μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου, ὁπότε ὁ τότε διοικητὴς τῶν ταγμάτων ἀσφαλείας συνταγματάρχης Κουρκουλᾶκος, συνηντήθη μετὰ βρετανοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ συνεφώνησαν ὅπως, τὸ τάγμα τῶν εὐζώνων ἐξέλθῃ τῆς πόλεως τὴν ἐπομένην νύκτα καὶ παραδοθῇ εἰς τὰς Βρετανικὰς δυνάμεις πρᾶγμα ὅπερ ἐγένετο κανονικῶς καὶ ἐν μυστικότητι τοιαύτῃ, ὥστε οἱ Γερμανοὶ ἀντελήφθησαν τὴν ἀπουσίαν τοῦ τάγματος μόλις τὴν 4. 30' π. μ. τῆς 2 Ὀκτωβρίου. Ὁ Μάγκνους τότε ἐν συμβουλίῳ μετὰ τῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν ἐκηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς πόλεως ὅλης τῆς φρουρᾶς, ἐγκαταλειπομένου τοῦ ἐν αὐτῇ πολεμικοῦ ὑλικοῦ. Ὁ λοχαγὸς Χέλ ὅμως, ἀντετάχθη καὶ ἔλαβεν ἀμέσως μέτρα ἀμύνης καθορίσας ἀμυντικὴν στρατιωτικὴν ζώνην, ἀπὸ τοῦ Ἐσχατοβουνίου καὶ τοῦ Φρουρίου ὅπου ὑπῆρχον πυροβολεῖα διὰ τῆς πλατείας Ἁγ. Γεωργίου, τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων ὅπου ἐπίσης ὑπῆρχον πυροβολεῖα, μέχρι τοῦ Σκαγιοπουλείου, αἱ δὲ διάκεναι θέσεις τῶν καθέτων ὁδῶν τῆς πόλεως εἶχον καταληφθῇ ἑκάστη ἀπὸ μίαν τριάδα γερμανῶν στρατιωτῶν μετὰ πολυβόλων. Ἀπηγόρευσε δὲ πᾶσαν κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὸ ἄνοιγμα τῶν παραθύρων τῶν οἰκιῶν.

Η ΜΑΧΗ

Οὕτω ἡ πρωΐα τῆς 2ας Ὀκτωβρίου εὗρε τὴν κάτω πόλιν κατεχομένην ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν δὲ ἄνω ἐλευθέραν, διὸ καὶ σημαῖαι εἶχον ἀναρτηθῇ εἰς διαφόρους οἰκίας καὶ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ ἐλευθερωθέντος τμήματος τῆς ἄνω πόλεως ἐσήμαινον χαρμοσύνως. Ἀπόπειρα τοῦ Ναοῦ Παντανάσσης νὰ σημάνῃ χαρμοσύνως καὶ νὰ ὑψώσῃ σημαίαν κατεσιγήθη.

Ἐξ ἄλλου πατριῶται ἐλεύθεροι σκοπευταί, ἤρχισαν νὰ παρενοχλοῦν τοὺς Γερμανοὺς πυροβολοῦντες ἐναντίον των, ἐκ διαφόρων οἰκιῶν ἐκ τοῦ ἐλευθέρου τομέως τῆς πόλεως.

Οἱ Γερμανοὶ ὅμως ἀπήντων διὰ συνδεδυασμένων πυρῶν τῶν πολυβόλων των κρατοῦντες οὕτω ἀνοικτὰς τὰς πρὸ αὐτῶν εὐθείας ὁδούς, δεδομένου δὲ ὅτι κυριαρχοῦσα ρυμοτομία τῆς πόλεως εἶνε ἡ εὐθύτης τῶν ὁδῶν, ἡ ἄμυνα τῶν Γερμανῶν καθίστατο εὐχερεστάτη δι' ἐλαχίστων δυνάμεων, ἐκράτησαν δὲ ταύτην ἐπὶ διήμερον, μὴ διαθέσαντες πέραν τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας ἑκατοντάδος ἀνδρῶν. Ἡ 2α Ὀκτωβρίου παρῆλθε οὕτω μὲ πυροβολισμοὺς καὶ μὲ ἀπωλείας ἐκ μέρους τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, διότι οἱ Γερμανοὶ ἔβαλλον ἀδιακρίτως κατὰ παντὸς κυκλοφοροῦντος εἰς τὰς ὁδούς. Τὴν νύκτα οἱ πυροβολισμοὶ κατέπαυσαν.

ΤΗΝ 3ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡ κυρίως μάχη διεξήχθη τὴν Δευτέραν 3 Ὀκτωβρίου ὁπόταν βρετανικὰ τμήματα μετ' ἐλαφρῶν τεθωρακισμένων μονάδων προωθήθησαν ἐκ τῆς θέσεως «Μαρούδα» διὰ τῆς ὁδοῦ Γούναρη πρὸς τὴν Πλατεῖαν Ὁμονοίας φθάσαντα μέχρι τῶν Δημοτικῶν Λουτρῶν, ὅτε οἱ Γερμανοὶ ἔβαλον κατ' αὐτῶν διὰ τηλεβόλου ἐκ τῆς ὁδοῦ Ὑψηλάντου ὅπου εἶχον ἐν τῷ μεταξὺ ἐγκαταστήσει τὴν νέαν ἀμυντικήν των γραμμήν. Τὰ δὲ βρετανικὰ τμήματα προκειμένου νὰ ἀποφευχθοῦν ζημίαι καὶ θύματα ἀνεστράφησαν καὶ ἐστάθμευσαν πρὸ τοῦ Ρουφείου δημοτικοῦ σχολείου, ταυτοχρόνως δὲ βρετανικὸν τηλεβόλον ἠχρήστευσε τὸ ἐν τῷ Ἐσχατοβουνίῳ γερμανικὸν πυροβολεῖον διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ κατάληψις τοῦ ἐκεῖ ἀσυρμάτου.

Τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων διεξήχθησαν αἱ σφοδρότεραι μάχαι μεταξὺ Βρετανῶν, ἐλευθέρων σκοπευτῶν καὶ Γερμανῶν ἦσαν ἡ ὁδὸς Δ. Γούναρη ἔμπροσθεν τοῦ Φαρμακείου Καραμπᾶ ὅπου οἱ γερμανοὶ ἐκ περιτροπῆς μετέφερον τὸ πυροβόλον των βάλλοντες δι' αὐτοῦ καταιγιστικῶς κατὰ τῶν παρενοχλούντων αὐτοὺς ὁμάδων σκοπευτῶν καὶ Βρετανῶν. Ἀκόμη τὰ ἴχνη ἐκ τῶν ἐκρήξεων ἐγκαιροφλεγῶν ὀβίδων φαίνονται καὶ σήμερον ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου πρὸ τοῦ οὐζοπωλείου Ζορμπᾶ ὅπου ἐφονεύθη καὶ ὁ 18ετὴς υἱός του Ἀνδρέας ὅστις ἐπυροβόλει ἐναντίον τῶν Γερμανῶν, ὀλίγον ἀνωτέρω τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων ὅπου εἴς τινα ἐκεῖ οἰκίαν εὑρίσκετο ἐγκατεστημένον ἕνα τμῆμα χωροφυλακῆς ἐκ τοῦ ἐξώστου τῆς ὁποίας ἔβαλον οἱ χωροφύλακες κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ ὅπου ὀβὶς τοῦ τηλεβόλου ἐκραγεῖσα εἰς τὴν παραπλεύρως οἰκίαν, εἰς ἣν κατῴκει ὁ ἀστυνόμος κ. Βλάχος ἐφόνευσε τὸν 18ετῆ υἱόν του Νικόλαον. Τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς 3 Ὀκτωβρίου βρετανικαὶ δυνάμεις καὶ ὁμάδες ἀντιστάσεως ἔφθασαν πρὸ τῶν σχολείων Βοῦ, ἐναντίον τῶν ὁποίων οἱ Γερμανοὶ ἔβαλον διὰ τοῦ τηλεβόλου των.

Μάχη ἐπίσης διεξήχθη καὶ εἰς τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα τῆς πόλεως ἰδίως μεταξὺ τῶν ἐπὶ τοῦ Ἐσχοβουνίου μικτῶν δυνάμεων τῶν Βρετανῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῶν κάτω ὁδῶν Γερμανῶν. Ἡ νὺξ τῆς 3 Ὀκτωβρίου εὗρεν τοὺς Γερμανοὺς κατέχοντας πάντοτε τὴν διάταξίν των, οἱ δὲ πυροβολισμοὶ κατέπαυσαν.

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ

Περὶ τὴν 2αν πρωϊνὴν τῆς 4ης Ὀκτωβρίου ἠκούσθη βαρὺς κρότος ἐξ ἀνατινάξεως προερχόμενος ἐκ τοῦ λιμένος. Οἱ Γερμανοὶ εἶχον ἀνατινάξει τὸν μεγάλον γερανὸν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἦτο βέβαιον ὅτι ἔκαμνον ἀπαρχὴν τῶν ἀνατινάξεων. Ὁ ἀρχιπλοηγὸς τοῦ λιμένος κ. Ἠλίας Μιχαλόπουλος ὅστις εὑρίσκετο ἐπὶ ποδός, ἔσπευσεν ἀμέσως εἰς τὴν πλατεῖαν Τριῶν Συμμάχων καὶ διὰ παρακεκινδυνευμένης ἐνεργείας του, κατώρθωσε νὰ ἀποκόψῃ τὴν κεντρικὴν θρυαλλίδα ἀνατινάξεως καὶ οὕτω διεσώθη ὁ λιμὴν τῶν Πατρῶν.

Ἐνῷ λοιπὸν εἰς τὸν λιμένα διεδραματίζοντο τὰ γεγονότα αὐτὰ καὶ οἱ Γερμανοὶ ἐπεβίβαζον ἐσπευσμένως τὸ ὑλικόν των ἐπὶ τῶν πλωτῶν μέσων, αἱ δὲ φρουραί των συνεπτύσσοντο εἰς τὴν παραλιακὴν ζώνην, ἡ ἀδημονία τοῦ πληθυσμοῦ ἐκορυφώθη ἐκ τῆς ἀναμονῆς τῆς εἰσόδου τῶν Βρετανῶν εἰς τὴν κάτω πόλιν, δεδομένου ὅτι κατείχετο οὗτος ὑπὸ φόβου μήπως εἰσέλθῃ μόνος ὁ ΕΛΑΣ καὶ δημιουργηθοῦν αἱματηρὰ γεγονότα.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ὑψηλάντου καὶ Τσαμαδοῦ ἠκούσθησαν περὶ τὴν 4η π.μ. ὕποπτοι ἐλαφροὶ βηματισμοὶ καὶ ψίθυροι ἀνθρώπων βαδιζόντων ἐν προφυλάξει, εἰς μίαν δὲ στιγμὴν ἠκούσθη καὶ φωνὴ ἀποτεινομένη πρὸς ἕνα ἐκεῖ ἀνοιξαν παράθυρον λέγουσα «Βρὲ παιδιὰ οἱ Γερμανοὶ φαίνονται πουθενὰ ἀπ' αὐτοῦ;» Ἡ φωνὴ αὐτὴ ἐπανελήφθη ἀπὸ παραθύρου εἰς παράθυρον καὶ ἔφθασεν ἡ ἀπάντησις ἀπὸ τὴν ὁδὸν Γούναρη, ὅτι οἱ Γερμανοὶ εἶχον ἐγκαταλείψῃ πλέον τὰς θέσεις των καὶ εἶχον ἀποχωρήσει. Οἱ ἐρευνῶντες ἦσαν προφανῶς ἀνιχνευταὶ τῶν ὁμάδων ἀντιστάσεως, μετὰ δεκάλεπτον δὲ διάστημα ἠκούσθη ἀπὸ τὰ Ὑψηλὰ Ἀλώνια μία διάτορος φωνὴ λέγουσα «Παιδιὰ προχωρεῖτε, οἱ Γερμανοὶ ἐφύγανε».

Οἱ Γερμανοὶ ὄντως ἐπιβιβασθέντες τεσσάρων πλωτῶν χελωνίδων ἀνεχώρουν περὶ τὴν 5 πρωϊνὴν ἐκ τοῦ λιμένος βάλλοντες διὰ τροχιοδεικτικῶν βλημάτων ἐναντίον τοῦ Φρουρίου ὅπου εἶχον ἐγκατασταθῇ τμήματα τῶν Βρετανικῶν δυνάμεων. Ταυτοχρόνως δυνάμεις Βρετανῶν ἀναπτυχθεῖσαι μετὰ τοῦ πυροβολικοῦ των καὶ τῶν ὁμάδων ἀντιστάσεως εἰς τὰ Ὑψηλὰ Ἀλώνια ἤρχισαν βάλλουσαι καὶ αὐταὶ διὰ τηλεβόλου καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ὅπλων των ἐναντίον τῶν ἐκ τοῦ λιμένος ἀποχωρούντων γερμανῶν οἵτινες ὡς χαριστικὴν βολὴν κατέστρεψαν τὸ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας Ἁγ. Νικολάου περίπτερον.

Μόλις ἐρόδισεν ἡ αὐγὴ ἤτοι περὶ τὴν 5. 30' τῆς 4 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τὴν ὁδὸν Τριῶν Ναυάρχων ἐφάνησαν δύο ἀξιωματικοὶ μὲ πλατύγυρους πίλους κρατοῦντες δὲ αὐτόματα ἤρχοντο πρὸς τὴν ὁδὸν Ὑψηλάντου. Παραφροσύνη κατέλαβε τὸν κόσμον μόλις ἀντελήφθη ὅτι ἦταν Ἄγγλοι. Ἄνδρες γυναῖκες παιδιὰ τοὺς κατεφίλουν.

Μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἐφάνη ἀνιχνευτικὸν ἐλαφρὸν βρετανικὸν τάνκς προχωροῦν διὰ τῆς ὁδοῦ Ἱεροθέου πρὸς τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος, ἄλλαι δυνάμεις βρετανῶν προήλασαν διὰ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου καὶ προωθήθησαν πρὸς τὴν ὁδὸν Ρήγα Φεραίου. Τὴν δὲ 7ην πρωϊνὴν τὰ πρῶτα βρετανικὰ ἅρματα μάχης συντεταγμένα ἤρχισαν κατερχόμενα τὴν ὁδὸν Δ. Γούναρη. Τότε πραγματικῶς ἡ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν τοὺς ἐπεφύλαξε ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν ἦτο ἀποθεωτικὴ μέχρι παραφροσύνης. Ὁ κόσμος κατεφίλει τοὺς βρετανοὺς καὶ ἀλληλοησπάζετο ἀνακράζων «Χριστὸς Ἀνέστη», ἔτρεχεν δὲ ὡς ἀλλόφρων ὄπισθεν τῶν βρετανικῶν ἁρμάτων τὰ ὁποῖα ἐστάθμευσαν προσωρινῶς εἰς τὴν πλατεῖαν «Γεωργίου Α'». Ἡ πόλις πλέον εἶχε ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν βραχνᾶν τῆς τετραετοῦς δουλείας.

Τὰ ἀθῶα θύματα ἐκ τῆς διημέρου αὐτῆς μάχης δὲν ὑπῆρξαν ὀλίγα. Παραθέτομεν δὲ τὰ ὀνόματά των ὡς σύμβολον τῆς ὑπερτάτης εἰσφορᾶς των εἰς τὴν ὑψηλὴν θυσίαν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς γενετείρας των: Ἀνδρέας Ζορμπᾶς ἐτῶν 18 μαθητής, Βλάσιος Ἀβραντινῆς 14 ἐτῶν μαθητής, Γεώργιος Δημητρόπουλος 54 ἐτῶν μικροπωλητής, Γεώργ. Γιωτόπουλος ἐτῶν 50, Αὐγουστῆς Βικτωράτος ἐτῶν 17 ἐργάτης, Γεώργιος Κρίκης 19 ἐτῶν ὑποδηματοποιός, Ἰωάννης Πολίτης 14 ἐτῶν ἐργατικός, Σωκράτης Γουρτζῆς 14 ἐτῶν μαθητής, Περικλῆς Παναγιωτόπουλος 7 ἐτῶν μαθητής, Κωνσταντῖνος Μπάκας 32 ἐτῶν καρραγωγεύς, Νικόλαος Βλάχος 18 ἐτῶν φοιτητής, Σταῦρος Σαπαλίδης ἐτῶν 16 καφφεπώλης, Γεώργιος Τσάλτας 62 ἐτῶν ὑπάλληλος, Βασίλειος Ἀνδροῦτσος 29 ἐτῶν ὑπάλληλος ΣΠΑΠ, Εὐθυμία Ἀφεντοπούλου 24 ἐτῶν ὑπηρέτρια, Παναγ. Θεοφ νης 5 ἐτῶν μαθητής, Νικόλαος Τσάμης 33 ἐτῶν κτηματίας, Ἀλέξιος Τσιμεράκης 56 ἐτῶν ἐπιπλοποιός, καὶ Δημ. Βρῆς τυπογράφος. **Δ.**

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΕ ΧΥΛΟΝ ΣΙΤΟΥ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Ὁ ἰατρὸς κ. Ἀργ. Κούζας ἐξέδωσε βιβλίον «Ἡ θεραπεία μὲ χυλὸν σίτου», ἐκθέτων ἐν αὐτῷ τὴν θεωρίαν θεραπείας ποὺ ἐφαρμόζει ἐπὶ ἀσθενειῶν στομάχου, ἥπατος, ἐντέρων, νεφρῶν κ.λ.π. Ὁ κ. Κούζας ποὺ, ὡς διατείνεται, ἐθεράπευσε περισσοτέρους τῶν 5.000 ἀσθενεῖς, συνιστᾷ δίαιταν μερικῶν ἡμερῶν μέχρι δύο ἑβδομάδων μὲ χυλὸν σίτου.

Ὁ κ. Κούζας πιστεύει ὅτι ὅλαι αἱ νόσοι ὀφείλονται εἰς βιοχημικὰς ἀλλοιώσεις τοῦ αἵματος, προερχομένας ἀπὸ τοξικὰς ἀπορροφήσεις, ἀπὸ τοῦ γαστρικοῦ σωλῆνος, μὲ τὸν χυλὸν δὲ τοῦ σίτου, ὡς συνιστᾷ, γίνεται ἕνα «σκούπισμα» τῶν ἐντέρων καὶ ὁ ἀσθενὴς θεραπεύεται.

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ»

ΓΙΑΤΙ ΕΠΗΔΗΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Ἡ ἰδιόγραφος ἱστορία τῆς Ρωσσίδος διδασκαλίσσης ΟΚΣΑΝΑΣ ΚΟΣΕΝΚΙΝΑΣ εἶναι τὸ σπουδαιότερο ντοκουμέντο τοῦ ψυχροῦ πολέμου

Ἕνα ἔργο γεμᾶτο ἀνθρώπινο πόνο. - Ἡ πρώτη ζωντανὴ ἐμφάνισις τοῦ δράματος τοῦ ρωσσικοῦ Λαοῦ. Μία ἀφήγησις ποὺ θὰ συγκλονίσῃ

Ἡ Ρωσσὶς διδασκάλισσα Ὀκσάνα Κοσενκίνα εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὅπου μετεφέρθη μετὰ τὸ πήδημά της ἀπὸ τὸ σοβιετικὸν Προξενεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης

Μία ἁπλῆ γυναίκα τοῦ Λαοῦ, μία ἀφανὴς δασκάλα, φέρει εἰς φῶς τὸν σατανικὸν ἀστυνομικὸν μηχανισμὸν τῆς Σοβιετικῆς δικτατορίας

Παρακολουθήσατε εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὴν ἱστορίαν τῆς ΟΚΣΑΝΑΣ ΚΟΣΕΝΚΙΝΑΣ ποὺ συνεκλόνισε τὴν παγκόσμιον Δημοσίαν Γνώμην καὶ θὰ προκαλέσῃ μὲ τὰς ἀποκαλύψεις της διεθνῆ ἀντίκτυπον

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ

8 — 12

Τὸ ἀριστούργημα τοῦ Ἀγγλικοῦ κινηματογράφου

Η

ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΗ

Ἡ ταινία γιὰ τὴν μεγάλη ἀξία τῆς ὁποίας ὁμιλοῦν τὰ ὀνόματα τῶν πρωταγωνιστῶν

— της —

Τζέϊμς Μέϊσον

Μάργκαρετ Λόκγουντ